

Titel	Kaptajn Kartoffeltud	
Dato	Barnets/børnenes navne	Udfyldt af
	Per og Allan	Lisbeth

Historien

I 2. klasse har Per længe læst meget Anders And og selv lavet tegneserier. En dag i billedkunst sidder Per ved siden af Allan, og de morer sig over hinandens påfund. Dette medfører en lang snak om tegneserier, der langsomt bliver til ”og man kunne også... og også...”

I et frikvarter går de i gang med at lave et par enkelte tegninger og taleboller til Kaptajn Kartoffeltud, en figur, drengene undervejs har udviklet. Det går ikke stille af! Også tegningerne forsynes med rigelige mængder af lydord ”ough!”, ”aaargh!”, ”haaiii!!!”

Det bliver starten på en fælles interesse, som de to drenge stadig dyrker. Tegningerne samles nu i en slags seriehæfter, som nummereres og forsynes med titel og forside. Undertiden ”udkommer” der således et nyt nummer af Kaptajn Kartoffeltud til stor morskab for flere af klassekammeraterne, som begejstret følger med i serien.

Literacy-potentiale

De to drenge fanger en tegneseries karakteristiske form og viser således kendskab til genren. De samarbejder med hinanden og inspirerer hinanden, de arbejder videre – og fordyber sig – både i skolen og hjemme. De viser interesse for ord og både interesse for og evner udi at sætte en historie virkningsfuldt sammen, såkaldt narrative kompetencer.

Hvad kunne det næste være?

Der kunne følges op ved at indscanne tegneserien og lade drengene optræde med oplæsning af den via klassens interaktive Whiteboard. Man kunne bruge Kaptajn Kartoffeltud som optakt til et fælles tegneserieforløb, evt. med besøg af en professionel tegneserietegner. Det kunne også være afsæt til et forløb om forskellige måder at ”udkomme” på, hvor børnene enkeltvis og i små grupper laver deres egne bøger med omslag, forside og det hele. Det kan også være, at klassen går sammen om at lave en skæg føljeton, man kan følge på klassens hjemmeside (skrevet af eleverne på skift, støttet af en skolepædagog eller af lærer nr. to i tolevertimer). Eller at klassen i fællesskab brainstormer på et skørt, tegneserieagtigt univers med stikord og små tegninger på en opslagstavle. I ugerne derefter vender klassen løbende tilbage til dette univers og laver små mundtlige historiestafetter, skriver og tegner historier, der foregår i det fælles univers, måske laver de ligefrem en vægfrise, der visualiserer universet, komplet med datakort, der beskriver de steder og væsener, der indgår.